

TOUR DU MORVAN – Downhillbikers - 8-14 April 2006

Heidi – Julie – Kris – Bruno – Stefan – Gerd – Mathieu – Kurt – Frederik – Luc (gids)

In het centrum van Bourgondië ligt voor natuurliefhebbers het mooiste deel van deze historische provincie. Daar klopt het groene hart van de in het in 1970 ingericht Parc Naturel Régional de Morvan. Het landschap en de dorpen zijn eerder als dromerig, intiem en hier en daar wat kneuterig te karakteriseren, dan als overdonderend en adembenemend.

In dit bosrijke gebied heeft de biker een keur aan mogelijkheden. Er ligt een uitgebreid netwerk van paden: heuvel of berg op en af door een vriendelijk bocagelandschap (weidegronden met houtwallen, houtsingels en losse groepjes bomen of heesters) dat harmonieus wordt afgewisseld door heidegebieden, dichte loof- en naaldbossen, rotsachtige hoogten en kloven, meren, vennetjes en traag stromende en bruisende beken en rivieren. Om de loop van de rivieren, zoals de Cure en de Cousin, te reguleren zijn in totaal zes stuwmeren aangelegd. Ongeveer 45% van de Morvan - meer in het zuiden dan in het noorden - is bedekt met bossen, die van oudsher bestaan uit beuken en eiken met hier en daar een kastanjeboom. De laatste eeuw werd het tanende boombestand aangevuld met snelgroeïende sparren en dennen, zodat eenderde van het bosareaal nu uit naaldhout bestaat.

Een van deze routes is de Tour du Morvan par les Grands Lacs. Ons traject van 350 km is verdeeld in 6 etappes van gemiddeld 60 km. Het heeft meestal de geel-rode markering van de Grand Randonnée de Pays. Ook hier geldt dat je bij een kruismarkering het verkeerde pad hebt gekozen. De route wordt beschreven in de uitgebreide Topoguide de Morvan par les Grands Lacs.

Het Parc Naturel Régional de Morvan is een gebied van 50 km in de breedte en 70 km in de lengte dat met zijn ondergrond van kristallijn gesteente een buitenbeentje vormt in het kalksteenmilieu van de rest van Bourgondië. Van echte bergen is in de Morvan geen sprake. Le Bas-Morvan, van Avallon in het noorden tot het Lac des Settons in het zuiden, bestaat uit een plateau dat geleidelijk aan naar het zuiden hoger wordt, maar de 600 m niet overschrijdt. Le Haut-Morvan, in het zuiden, heeft misschien iets meer van een gebergte weg, hoewel de toppen nauwelijks de hoogte van middelgebergte bereiken. Het hoogste punt van Bourgondië is Le Haut-Folin (901 m).

TOUR DU MORVAN DAG 1

Traject Lac des settons – Moux – Alligny – St. Brisson – Saut de Goumloux – Lac des settons 56 Km –
1050 hoogtemeters

Vermits er stralend weer voorspeld was in de Morvan, zijn we allemaal om 6.30 vertrokken om zo snel mogelijk aan de namiddagtocht te beginnen. Mathieu en Stef met de camionette; Luc, Kris, Bruno en Heidi met de wagen. Gerd en Julie waren al 1 dag vroeger vertrokken en hadden er een al een voormiddagritje van 16 km opzitten. Het was inderdaad stralend weer en iedereen was op de fiets voor een tocht van 55 km. We nemen eerst de Transversale naar Moux via een mooie singletrack naast het Lac de Settons waar ons hotel is gelegen. Tot onze verbazing zagen we nog sneeuw in de kant liggen vermits er 1 week vroeger nog 5 cm had gesneeuwd. Wij waren wij al in korte mouwen aan het fietsen! Via Moux gaat het richting Alligny waar de eerste zware stroken in de bossen moeten beklommen worden. De GR Pays du Morvan die we volgen slingert via oude middeleeuwse weggetjes en singletracks door de bossen en zijn erg ruw zodat iedereen na 25 km beseft dat iedere kilometer hier dubbel telt. Julie is aan haar derde platte band van de dag en Bruno begint aan zijn haperende ketting te sleutelen. Een beetje later is het al 1700 uur geworden en moeten we nog meer dan 20 km overbruggen naar het hotel. We lassen een stukje asfalt in en via StBrisson en de GR13 pikken we de route terug op aan de waterval - Saut de Gouloux. De laatste 10 km zijn zeer zwaar en iedereen, zelfs Gerd moet aan de kant voor extra suikers, zit door zijn krachten na deze lange dag. We arriveren gelukkig en voldaan om 19.15 aan het hotel waar Claire ons trakteert op een zeer lekker diner. De zon was er, het eten lekker, de streek nog altijd even mooi en de tracks technisch, uitdagend en vermoeiend, dus iedereen tevreden. Morgen is er regen voorspeld dus we zullen wel zien of we kunnen rijden.

TOUR DU MORVAN DAG 2

Traject : Lac des settons – Oroux – Lac de Chaumard – Fretoy – Gr13 – Chevigny – Hotel 53 Km –
1200 hoogtemeters

Het is langzaam aan het miezeren als we wakker worden maar het zal ons niet tegenhouden om te beginnen aan een 62 km lange tocht door het zuiden van de Morvan. De fietsen zijn terug gesmeerd, de derailleur van Bruno volledig gedemonteerd en de ketting gerepareerd zodat we kunnen vertrekken om 10.45. Via "onze" singletrack naar L'huis Goumont gaan we snel richting Oroux en passeren onderweg enkele gedenkplaten en een kerkhof voor de Maquis Morvan, de lokale verzetsgroep tijdens WOII. Na Oroux wachten ons kilometerlange technische stukken in de bossen die ons brengen naar uitgestorven gehuchten. Onderweg komen we bijna niemand tegen (naar Paris-Roubaix aan het kijken ??)

Even later bereiken we het gehucht 'Les Quatre Vents', maar daar waar de weg zich naar links in een haarspeldbocht werpt, gaan wij rechtdoor en dalen af naar Chaumard met zijn Romaanse kerkje. We hebben hier een mooi uitzicht het Lac de Pannecièrre. Dit stuwmeer (520 ha) regelt de waterstand van de Yonne en daarmee de Seine. De stuwdam, gelegen in het noordelijkste deel, is 340 m lang en 50 m hoog en de hydro-electrische installatie produceert 18 miljoen kWh per jaar.

Via een stenige en steile afdaling komen we aan het lac de Chaumard waar we ergens een verlaten schuur inpalmen om te lunchen. De lokale fotografen (Mathieu, Stef, Heidi en Julie) rijden soms een stukje voorop om ontelbare shoots te nemen van deze dappere groep bikers die nog niet echt weten waar ze aan begonnen zijn.

Het is al 3 uur aan het motregen maar helemaal niet zo erg dus wij terug weg. Sommige hebben hun regenjasje zelfs nog niet gebruikt. De markering steekt het asfalt over en gaat weer de bossen in via een smal voetpad, dat echter al spoedig breder wordt en uitkomt op de weg van Corancy naar Maison Compte, die wij linksaf een stukje opgaan. Even verder zou volgens de kaart het voetpad naar rechts moeten voeren naar de geheimzinnige kapel van Faubouloin. Dit voetpad is een bosweg, respectievelijk brandgang. Wij kunnen dus voorlopig weer even vooruit op de vertrouwde rood-gele

verfmerken. Door dit Bois de Faubouloin komen na goed 2 km toch uit bij de kapel van Faubouloin, die in een waarlijk schitterende omgeving staat. Het is een van de mooiste plekjes van de Morvan.

Het is duidelijk een magische plek met een aantal bronnen, goed genoeg voor een aantal legendes. Vroeger werd hier de heidense vruchtbaarheidsgodin Cybele vereerd, een godin die haar woonplaats had in de open natuur, in bossen, op bergen en bij bronnen. Al deze elementen zijn hier aanwezig. Volgens een meer recente Maria-legende zouden houthakkers in de Middeleeuwen op de plek waar nu de kapel staat eenmaal een houten beeld van de Heilige Maagd aangetroffen hebben. Zij namen het mee en gaven het een plekje in de kerk van Corancy, maar al de volgende dag was het beeld uit eigen beweging teruggekeerd naar deze plek in het bos. De pastoor van Corancy heeft samen met zijn gelovigen diverse malen geprobeerd dat beeld weer naar zijn kerk te brengen, maar zelfs met behulp van een span oersterke ossen wilde dat niet lukken. Zo werd die kapel Notre-Dame de Faubouloin midden in de bossen gebouwd ver van de bewoonde wereld en werd deze plek, voor de prehistorische mens al een magische plaats, in later eeuwen door de Kerk overgenomen en 'verchristelijkt'.

Een lange klim brengt ons naar Fretoy. Hierbij slaagt Bruno erin om zijn middentandwielblad vooraan volledig te plooiën . Dit heeft niemand nog nooit gezien dus de nodige fotos worden genomen voor het thuisfront. Dankzij de knijptang van Plof kan Bruno het tandwiel nog een beetje recht krijgen maar vanaf hier is het duidelijk dat hij de rit niet zal uitrijden . Met de nodige hulp van enkele boswachters vinden we een gemakkelijke weg terug voor Bruno die alleen nog maar op de grote plateau het hotel moet zien te bereiken. De rest slaagt erin om via een kleine shortcut (en de stafkaarten van Julie) de GR13 te bereiken die ons moet terugbrengen naar de bewoonde wereld. Deze track is volledig in de bossen en volledig omgewoeld door de Endurobrommers. Nu is echt beginnen regenen en stelt Gerd vast dat zijn portefeuille uit de rugzak is gevallen. Hij besluit om terug te rijden tot waar de laatste keer hebben gegeten (meer dan een uur geleden) . Ondertussen zijn we al 3 riviertjes moeten doorsteken zodat het helemaal niet zeker is of hij nog iets zal vinden voor de duisternis. De laatste 10 km zijn weer loodzwaar voor iedereen en zijn we dus gereduceerd tot een groepje van 6. Via La Chaisse (weer geen kat te zien) en Grosse en in een stevige regenbui komen we aan het hotel , waar Bruno is gearriveerd en reeds fris gedouched op ons zit te wachten. Na een telefoontje horen we dat Gerd nog steeds niets heeft gevonden en besluit Bruno om hem gaan op te pikken met de camionette. Het is dan ook een mooie verrassing als ze beide terugkomen, met de melding dat de portefeuille is gevonden in de eerste steile afdaling na de lunchstop. Een lastige en mooie tocht loopt goed af , behalve voor Bruno die dringend op zoek moet naar een nieuw tandwiel. Morgen zijn alle winkels gesloten tot 14 uur dus hoe we dat gaan oplossen weten we nog niet . Het eten is weer a la carte en superlekker zodat iedereen in opperbste stemming kan gaan slapen/snurken. Morgen is er nog meer zware regen voorspeld...

TOUR DU MORVAN DAG 3

En inderdaad: regen en smeltende sneeuw bij het ontbijt zodat we besluiten om een rustdag in te lassen. Gerd en Julie rijden terug naar België/Engeland en Bruno naar Autun op zoek naar wisselstukken. Mathieu, Heidi en Stef gaan mee met hem om het stadje te bezoeken. Plof begint te studeren (echt waar!!) en Luc begint aan de weekendkrant . Er is een goede MTB winkel open dus alles komt weer goed voor Bruno. De fietsen worden weer in orde gezet want de rest van de week belooft droog te blijven. De uitstekende service en de wijn bij het diner (lekkere filet de lieu uit de oven) doen deze snipperdag vlug vergeten.

TOUR DU MORVAN DAG 4

Traject : Lac des settons – StBrisson – Lac de St agnan – Abbaye Ste. Marie de la Pierre-qui-Vire – La chaume aux Renards – GR13 – Dolmen Chevresse – Gouloux - Hotel 82 Km – 1400 hoogtemeters

Vermits Kurt en Frederik pas deze avond aankomen , vertrekken we met ons zessen voor een lange rit naar het noorden. Als onze lunch is klaargemaakt en de nodige mars/twix/banaan/appelsien/suikerwafel/Redbull en andere powerdrinks (gesponsord door onze club- een dikke dankuwel) uit de camionette zijn meegenomen , beginnen we eraan om 10.00. Er ligt nog ijs aan de kant en het is erg koud, dus nemen we de eerste 10 km over de baan naar StBrisson , waar we op de eerste dag de Tour du Morvan hebben verlaten. Al snel is het duidelijk dat de fiets van Kris de eerste 2 ritten niet goed heeft doorstaan. Er is grote twijfel over de houdbaarheid van de ketting en cassette. Plof besluit dan ook om ook naar de winkel in Autin te rijden met de camionette en daar de nodige herstellingen te laten uitvoeren. Toen waren we nog met 5 . Enkele kilometers verder , op het eerste onverharde stuk en in de laatste sneeuw , slaagt Bruno erin om zijn achterderailleur en bijhorende pad volledig in de vernieling te rijden. Er wordt snel naar Kris gebeld zodat ze samen naar de winkel kunnen (met de hoop om alles te vinden ?) . Na goed een half uur gaan we weer op weg en met de laatste 4 overblijvers trekken we moedig verder . Als we onmiddellijk erna door een kilometers lange slijkspoor moeten ,veroorzaakt door ijverige boswerkers , zakt de moed ons in de schoenen. Maar de track verbetert, de zon begint er door te komen , de vogels fluiten , en ja hoor , zelfs een kleine wegvergissing kan ons niet meer stoppen.

We biken door het Bois des Montées tot op een hoogte van 617 m. Hier gaat het bospad naar rechts en er volgt een afdaling naar de verharde weg D226, die we vervolgen naar St. Agnan, direct gelegen aan het gelijknamige Lac de St. Agnan, een van de stuwmere in de Morvan, groot 142 ha, gelegen midden in de bossen. Dit kunstmatige meer is als laatste van de reservoirs in de Morvan in 1970 aangelegd en voorziet in het drinkwater van 28 gemeenten. Het riviertje de Cousin is de voedingsbron van dit kunstmatige meer.

Langs het meer met zo nu en dan prachtige vergezichten kronkelt het pad zich tot aan de verwaarloosde kapel St. Pierre. Hier staat ook een monument ter nagedachtenis van het verzet in WO II. We fietsen door tot aan de stuwdam met 160 m lengte en 16 m hoogte.

Er volgde een stevige afdaling over een smal en oneffen bospad. Juist ervoor hadden een afslag gemist zodat we een extra 4 km aan ons been hebben (2 km bergop en 2 km bergaf: een plat stuk is hier amper te vinden). Gelukkig heeft Schipper dit al komen voorbereiden en herkent het goede spoor.

We komen nu in de buurt van de Abbaye Ste. Marie de la Pierre-qui-Vire. De track wordt smaller en nog mooier , iedereen wordt er stil van . Nog even en we staan voor een imposante kloostermuur met daarachter een benedictijner klooster dat in 1850 op een verlaten plaats diep in de bossen van de Morvan werd gesticht. De ongeveer 70 paters trappisten, die nu in het klooster leven, voorzien in hun onderhoud door de verkoop van keramiek en kaas in de kloosterwinkel, en als auteurs van

kunstboeken bekend als de Zodiaque-reeks en algemeen beschouwd als het standaardwerk over de romaanse architectuur en beeldhouwkunst.

Nu wacht ons de uitdaging om de Geel-rood markering te verlaten en via een shortcut de wit-rode GR13 te vinden in de buurt van Crottefou. We slaan op goed geluk een oud pad in, dat ons langs een oude muur naar boven brengt naar het oude gehucht Vaumarin. We zitten goed. De zon schijnt, we krijgen het warm en vergeten de kilometerteller. Langs de weg bereiken we Trinquelin en Quarre-les-tombes en eindelijk de GR13. We nemen de rood-witte markering van de GR13 weer op en de weg volgend worden we al meteen bij een oude watermolen met een primitief bruggetje over de Cure geleid. We kunnen slechts het pad volgen dat evenwijdig aan de Cure loopt. Het gaat door het bos via een holle weg met aan beide zijden met mos bedekte gestapelde stenen. Het pad loopt uit op de verharde weg en we blijven deze volgen tot aan een gedenksteen voor het verzet. Hier gaan we naar rechts en steken opnieuw de Cure over.

Na goed één kilometer bereiken we La Chaume-aux-Renards. Deze herberg, gîte d'étape en kampeerterrein is een markante overnachtingsplek in het traject van de GR13 en Tour du Morvan. Het is er rustig. Hier scheiden de routen: het rood-wit van de GR13 loopt verder zuidwaarts, terwijl de rood-gele markering van de Tour du Morvan hier naar rechts afbuigt. Een steile holle weg brengt ons door het Bois de Haute Roche over de heuvelrug. Het wordt hier alsmaar beter en beter. Vermits het niet zo steil is, blijft er meer tijd over om te genieten. De volgende 10 km zijn werkelijk fantastisch in de vallei van de Cure. Enkele dagen later komen we hier terug maar dan in de andere richting. Het wordt al bijna 1700 uur als we de singletracks verlaten en via de Dolmen Chevresse (die we vandaag niet zullen vinden) terug het dorpje Gouloux binnen rijden. Hier weten we de makkelijkste weg terug naar het hotel waar we omstreeks 1800 uur arriveren. We zijn weer 8 uur onderweg geweest, 1400 hoogtemeters en 82 km in de benen. We zijn heeeeeeeeeel moe.

De fietsen van Bruno (nieuwe vooras, pad) en Plof (cassette, ketting en trapas) zijn volledig hersteld maar bemerken Mathieu en Schipper dat hun achtervelgen serieus aan het verslijten zijn. Mathieu kan niet meer verder (scheur van enkele centimeters) en moet weer naar de winkel om 2 wielen te gaan kopen. De velg van Schipper houdt het nog juist geteld 1 dag uit ... De hete douches doen wonderen. Als 's avonds Kurt en Frederik arriveren, weten we dat het morgen weer een leuke maar zware dag zal worden. De koninginnerit met de beklimming de Haut-folin staat immers op het programma. De cuvee de Bourgogne en de Leffes sussen de gemoederen.

TOUR DU MORVAN DAG 5

Traject : Arleuf – Fachin – Onlay – Villapourcon – Petiton – Glux – Montfolin – Arleuf

afstand : 59 km

hm : ruim 1.700 m

gemid. : 11.4 km/h

Vannacht de Leffe helemaal weggeslapen in het rommelkot vanwege "geluidsoverlast", het zou moeten voldoende zijn om fris en monter een nieuwe & zware dag aan te vatten. Enkele straffe Franse koffie's en brood met confituur deden de rest, om ons 8 - tal (Frederik & Kurt vervingen Julie & Gert) te prepareren voor de volgende uitdaging. In tegenstelling tot de andere dagen werd deze etappe niet op gang geschoten op de hotelparking, maar wel in Arleuf, een dorpje zo'n 25 km ten zuiden van ons "Lac" . Deze verplaatsing liet ons toe de allerzwaarste stroken der Morvan in één "koninginnerit" te verwerken, en we zullen het geweten hebben ... De benen voelden al wat zwaar en verzuurd, doch de verse krachten - Frederik & Kurt - zorgden er al snel voor dat er de eerste kilometers niet teveel aan sightseeing kon worden gedaan. Op en af, door werkelijk prachtig ruwe landschappen, baanden we ons al ploeterend een weg richting Mathieu (géén Frans dorpje !!), die deze etappe door materiaalpech iets later zou aanvagen. Het tempo wordt weer opgetrokken door de frisse gasten (gisteren hebben Bruno en Plof door pech ook niet echt kunnen rijden) en achteraan in de groep wordt er naar hartelust gekreund en gezocht. Door glooiend bocagelandschap met zicht op Voucoux staan we plots bij het Étang d'Yonne, een meertje waar de nog prille Yonne door stroomt en dat alleen toegankelijk is voor "pecheurs". Maar bovenal heerst hier een en al rust! Aan de D177 wacht ons de klim naar het gehucht Le Châtelet. Langs typische Morvanse huizen komen we door het Bois Bougnon de geel-rode markering volgend in Fâchin. Meteen na een waterplas voert het pad naar links door het bos. We steken de D77 over naar Les Chambeaux, een afgelegen boerderij met enkele stallen. We komen hier midden in het Fôret de la Gravelle, een uitgestrekt bosgebied (2000 hectaren) ten zuiden van Château-Chinon en biken door tot aan de verharde weg. Het is prettig even asfalt onder de wielen te voelen. In een haarspeldbocht nemen we het pad door het bos naar La Mouille du Bout en dalen met een wijds uitzicht in het dal af naar Les Michots. In het gehucht naar links tot aan Le Moulin des Michots, gelegen in de drassige laagte van het dal. De spieren komen meteen terug op temperatuur, want 100 meter klimmen over keien op 1 kilometer laat je voelen waarmee je bezig bent. En zoals bij iedere beklimming: over de top is er een afdaling. Het is een lange wilde afdaling naar Onlay. We komen op de verharde weg naar Poiseux en vermijden alle haarspeldbochten in deze weg door ze steeds af te snijden. Zo komen we tamelijk snel naar beneden. Toch nog onverwacht kijken we plotseling over de schouder van de heilige Maagd, die vanaf haar sokkel beschermend neerkijkt over het dal en het grappige kerkje van Onlay. Langs dit witte beeld gaan we verder naar beneden tot we bij de kerk zijn en het dorpspleintje. Hier heerst een lome rust! We volgen trouw de geel-rode markering en houden voor het gemeentehuis met zijn Gîte d'Étape rechts aan tot aan de D18 Les Fourneaux , aldaar eerst naar rechts in de richting van Moulins-Engilbert maar al snel linksaf in de richting Brion. We kruisen de Dragne en na 500 meter linksaf een onverhard pad op met beschuttende bossages. We fietsen oostwaarts en hebben een prachtig zicht op Onlay dat we zojuist achter ons hebben gelaten. Het pad kruist de D157 en gaat over in slecht asfalt dit ons tot bij de boerderijen en stallen van Thard brengt. Hier houdt de bewoonde wereld echt op en zo zijn we weer in het bos naar de Moulin de Fagne.

Opnieuw klimmen. Met het winnen aan hoogte zakt ook de temperatuur en we snakken naar een lunchpauze. Alleen nog een goed plekje vinden. We zitten iets achter op schema om Mathieu op te pikken dus weer verder en moeten Bruno en Kris , de tragere eters , terug op de fiets om Stefan , de snelste eter en ongedurigste , achterna te fietsen . De rest van de groep zwalpt daar ergens tussen. Frederik en Kurt hebben ondertussen ook door dat de Morvan-tracks ongenadig zijn voor fiets en spieren.

Na een oude vervallen molen steken we de D18 over en klimmen naar het gehucht Fragny. Hier slaan we rechtsaf de onverharde weg in, de helling volgend, naar Gerbault en verder naar Villapourçon. Voor we het dorp bereiken moeten we eerst afdalen naar de Ruisseau d'Aveaux, waar we een heus lavoir aantreffen. Op deze wasplaats deden de vrouwen vroeger gezamenlijk de was onder het uitwisselen van allerlei nieuwtjes.

Langs een camping met zwembad fietsen we Villapourçon binnen. Archieven uit 1243 spellen de plaatsnaam nog als Villa es Porcos, wat varkenshok betekent. Vanwege de vele eikenbossen rondom

werden hier vroeger veel varkens gehouden, vandaar die merkwaardige naam. Het enige wat nog aan die tijd herinnert is de weegbrug achter de kerk, die op marktdagen druk werd gebruikt, want alles wordt verhandeld op basis van levend gewicht. Aan het begin van deze eeuw telde Villapourçon nog 2700 inwoners, nu nog slechts 570 als wij het juiste cijfer naar boven afronden. Villapourçon is een eenvoudig dorpje met de meest noodzakelijke basisvoorzieningen zoals een postkantoor, een arts, enkele winkeltjes en vanzelfsprekend ook een kroeg. Achter de kerk verlaten we het dorp in zuidelijke richting. Het pad is goed aangegeven en gaat door bos en veld. Overal liggen nog bomen schots en scheef. Een weg banend door de hoge varens komen we langs de afgelegen boerderij Sous Les Pierres en belanden in Dragne. We volgen de markering tot het bord dat verwijst naar de Cascade de Dragne. Hier blijven we op de Tour du Morvan en slaan niet rechtsaf. De route loopt door het Bois de la Gallerie, afwisselend dalen en klimmen.

We zijn nu in Le Creux, waar enkele loslopende, gevaarlijk blaffende honden ons enige schrik aanjagen. Een boerin doet verwoede pogingen in onverstaanbaar Frans de keuters tot bedaren te brengen. Zonder resultaat.

De Rendez-Vous plaats werd bereikt, alwaar een snelle hap en Heidi's leuke band voor een kleine pauze zorgden. Van hieruit gingen we voltallig verder richting het "dak" van de Morvan.

Toch bereiken we zonder kleerscheuren Le Foudon, waar Mathieu op ons staat te wachten. Wij zijn terug compleet. Hij heeft ook een nieuw wiel vastgekregen voor Schipper. We verlaten de Tour du Morvan en vervolgen de route van de GR13, rood-wit gemarkeerd, die de D27 kruist en ons in een korte, waanzinnig steile afdaling tot naar het uitgestorven Petiton brengt. Na een klauterpartij over een steil rotspad, staken we onze fiets in één of andere drinkbak om die ellendige modderkilo's toch even kwijt te spelen.

Hier verlaten we de markering en zoeken via een schitterend pad langs een bosbeek onze weg naar Glux, waar we de finale beklimming naar de Mont Folin, het hoogste punt van de Morvan, gaan aanvatten. Een volgende lunchpauze zorgde nu ook weer voor een tweede leuke band (of was het nu omgekeerd ?), maar het uitzicht was er prachtig - en met de zwaarste klim voor de boeg - meer dan een zegen.

Een opvallend fenomeen dient hier echter te worden vermeld ... naarmate de vermoeidheid toenam, werd er steeds minder van woorden gewisseld !!

Behalve bij ene Kris (ook wel gekend als "Plof"), die zowat het ganse repertoire der nederlandstalige lied over zijn stembanden liet galmen ... motiverend & goed voor de algemene "moral" binnen de groep.

De laatste Twixxen en Marsen gaan in de mond, niemand haakt af, alle verstand op nul en here we go. De route klimt en klimt maar het is doenbaar en dus slagen we erin om tamelijk snel de subtop te bereiken. Onze gids (Luc) leek de streek als zijn broekzak te beheersen, fout rijden was er ook vandaag niet bij ... mooi werk dat een dikke pluim verdient !!!!

Op de Haut Folin (906 m) kwamen we in een sneeuwtapijt terecht, om van daaruit met een rotvaart naar de finish in Arleuf te duiken. Enkelen proberen dit via de GR13 markering en andere via de weg. Blijkbaar is de track door het bos toch geen goede beslissing en iedereen besluit om via de lange afdaling over de weg terug naar de autos te rijden. Het is weer laat als we aankomen bij de wagens en de zwaarte van de streek (maar 2 km vals plat ..?) heeft iedereen pijn gedaan. Maar wat een voldoening !!!!!!!!!!!!!!!

Vandaag is het restaurant gesloten dus gaan we eten in een Creperie. Het eten is so-so en dus besluiten Bruno, Stef en Plof om nog hamburger met frietjes te gaan eten in de buurt. Spijtig voor hen

is de uitbaatster erg lui en vangen ze bot. Geen frieten dus. Enkel Ricard en een Vin Supérieur kan er nog af. De ambiance komt er goed in en we besluiten om de bar in het hotel open te doen. Claire vertrouwt ons al volledig en heeft de sleutel meegegeven met Schipper. Dit is pas een luxe : een eigen bar !

TOUR DU MORVAN DAG 6

Traject : Lac des settons – Saut du Gouloux – Dolmen Chevresse – GR13 - Moulin du plateau- La chaume au renard – Brassy – Fonteny - Hotel 55 Km – 1050 hoogtemeters

Vermits Frederik en Kurt de waterval van Gouloux nog niet gezien hebben , besluiten we om een extra lus te rijden vooraleer de klim naar de Dolmen aan te vatten. Alles verloopt naar wens en we besluiten dan ook reeds een eerste lunchstop in te lassen aan deze oude heilige plaats van de Kelten. In een razende vaart naar beneden , waar we de mooie tracks langs de Cure weer oppikken. Dit stuk krijgt van de meeste deelnemers een zeer hoge waardering , en er volgen er nog . Een snelle , stenige , gevaarlijke afdaling brengt ons naar een mooie lunchstop , met zicht op de Cure rivier.

Een steile holle weg brengt ons door het Bois de Haute Roche over de heuvelrug. We volgen de brede Route Forestiere. De markering ontbreekt hier soms en we hebben het idee dat we van de beschreven route afraken. We besluiten door te biken eenmaal op de verharde weg de D210, slaan we rechtsaf vaar Mazignien-la-Velle.

We komen voorbij een gedenkplaat die verwijst naar de plek waar hier in de bossen in november 1942 Engelse wapens zijn gedropt voor de verzetsgroep Maquis Camille. Bij het wegwijkpunt fietsen we linksaf naar beneden het gehucht door en steken het beekje, de Ruisseau de l'Étang over en slaan even verderop rechtsaf. Na de laatste huizen van Mazignien-Coutôlles moeten we naar links. Hier klimmen we tot aan een kleine overgang tussen Bois de Chaumonçon en Bois du Vent. Er volgt een afdaling naar rechts over de Ruisseau du Vernois. Verderop opnieuw naar rechts en we krijgen zicht op het Lac de Chaumonçon.

Dit stuwmeer(135 ha) met stuwdam van 42 m hoog ligt aan onze rechterhand, ten noordwesten van Brassy. Het is een van de grote stuwmeren waar watersport bedreven kan worden, maar speedboten zijn niet toegestaan. Het stuwmeer met waterkrachtcentrale werd tussen 1933 en 1935 aangelegd en wordt gevoed door de bij wildwaterkanoërs geliefde Chaux, een zijrivier van de Cure.

De veldweg snijdt zo de D235 af en blijft op hoogte lopen (????) parallel aan deze secundaire weg, boven langs Bonnetré en tot punt 471. Hier gaan we naar rechts en krijgen zicht op de eerste huizen van Brassy. We steken er de D6 over en bereiken zo het centrum van Brassy. Deze gaat langs de kerk van dit opvallend Frans dorp met 2 hotels en weinig vertier. Linksaf de D235 op en vervolgens rechts naar Brassiot. De veldweg brengt ons naar het gehucht Le Mont. De route klimt en tussen open vlakten door steken we de bosrand volgend de verharde weg over van Razou naar Le Montée. We komen in het bos met de naam Le Bon Barrot en bereiken er een dijk met erachter een ven of visvijver. We steken de dam over en klimmen rechts aanhoudend tot aan een heuvelrug. Zo bereiken we dalend Fonteny. De keien en ruwe tracks hebben de benen al goed verzuurd en we besluiten om zo snel mogelijk het hotel te bereiken. Het is immers al weer 1700 uur.

TOUR DU MORVAN DAG 7

Traject : Lac des settons – Grosse – Huis prunelle – Anost – Montcimet – Menessaire- Moux – Hotel 50 Km – 1050 hoogtemeters

We verlaten ons hotel via de vertrouwde singletrack en nemen onmiddellijk daarna de GR13 richting L'huis Prunelle. De eerste 10 km zijn mooi en technisch. Daarna besluiten we de track te verlaten om in snelle vaart richting Anost te chasen. Sommige halen zelfs de kaap van 70 km per uur .

Anost heeft een regionale functie met de uitstraling van een bedrijvig Morvans dorp, gelegen aan de rand van het uitgestrekte Fôret Dominiale d'Anost, groot 1695 hectaren.. Door het dorp voert de route langs de kerk en het enige hotel, annex Gîte d'Étape. De kerk (12e -16e eeuw) bezit een 6e eeuwse Merovingische sarcofaag en beelden van Girart de Roussillon en zijn vrouw. Tot aan WO I verdienden de inwoners van dit dorp een grijpstuiver met 'La Galvache'. Tussen mei en eind november waren de mannen constant van huis om met ossenkarren hout en andere producten naar de 'lage landen' te vervoeren. Het Maison des Galvaches op de Place Centrale is een écomusée, dat de geschiedenis uit die tijd laat herleven.

Net buiten de bebouwing van Anost slaan we rechtsaf een voetpad in dat bijna parallel loopt aan de D88. Voorbij de huizen van La Pierre en Eau fietsen we in de schaduw van de bomen. Als het landschap na een paar kilometer open wordt, komen we temidden van velden. Voorzichtigheid is geboden. Bij Ferme En Moulu is de ellende voorbij en komen we op de D88 bij de eerste huizen van Montcimet.

Het brede bospad is goed gemarkeerd en gaat voortdurend op en af. Toch wekt dit de indruk dat we eigenlijk alleen maar stijgen. Zo moeten we over een afstand van 2 kilometer bijna 200 meter hoogteverschil overbruggen. De route loopt door het Fôret Dominiale d'Anost en heeft hier mooie namen als: Les Roppes, Bois de Villeboeuf, Les Vernays, Les Garchères en Les Taillis. Het bos bestaat veelal uit eiken en beuken. Waar geroid is zijn vaak snelgroeiende dennen terug geplant. Plotseling hebben we het bos achter ons en biken we over het asfalt van Le Monceau naar La Croix de Chèvre. Dit asfalt houden we onder onze voeten terwijl we weer klimmen. Zo komen we op een kruising met de D302, de doorgaande route van Gien-sur-Cure naar Cussy-en-Morvan. We weten dat vanaf hier het eindpunt op goed 20kilometer ligt. Op de D302 gaat het even naar rechts om bij het dennenbos links de geel-rode markering van de Tour du Morvan te volgen. Het is nu een lange gevaarlijke afdaling naar Ménessaire.

De remblokjes krijgen het zwaar te verduren en het nodige gesleutel is nodig bij sommigen. Via een schitterende singletrack bereiken we Moux en is de cirkel rond want hier hebben we de eerste dag ook gereden. Iedereen bijt op de tanden en de laatste loodjes komer eraan. De afdaling naar het lac des settons is mooi en tegelijk spijtig want nu weet iedereen dat de 7 dagen er op zitten. Iedereen voelt nog amper zijn zadel en alles zit ongeveer los aan het lichaam, maar wat een belevenis !!!!!!!!!!!!!!!!

EPILOOG

Defecte achterverlichting aan de camionette en attente flikken: een enerverende combinatie. Vraag het maar aan Mathieu en Stefan die zo vriendelijk waren om onze fietsen terug naar België te brengen.